

[Ib Nørhønd.]

afklares i udvalget, som skal beskæftige sig med sagen, hvad jeg, som det fremgår, ikke mener det behøver at have nogen hast med.

Steen Folke (VS):

VS var modstandere af den danske tilslutning til EF, og vi er også modstandere af disse associeringsordninger med alt, hvad de indebærer, nu i dette konkrete tilfælde altså ratifikationen af disse protokoller vedrørende associering af Tyrkiet.

Hvis man ser nærmere på de bestemmelser, der indgår i forbindelse med denne ratifikation, så hæfter vi os ved et par af dem.

Dels hæfter vi os ved, at Danmark ifølge denne ratifikation af protokollerne skal give bistand til den yderst reaktionære regering, som sidder i Tyrkiet, gennem den europæiske investeringsbank og især gennem den særlige finansprotokol, der indgår i aftalen med Tyrkiet. Det har vi ingen sympati for.

Jeg vil også nævne som en lidt mere langsigtet betragtning, at en liberalisering af samhandelen mellem EF og Tyrkiet ikke er noget, som vi mener i sig selv nødvendigvis er noget positivt set ud fra Tyrkiets udviklingsmuligheder på længere sigt, fordi en sådan liberalisering af handelen vil have en tendens til at hæmme den industrialisering, som Tyrkiet ligesom andre lande har brug for, vil have en tendens til at cementere den internationale arbejdsdeling. Det er en mere generel problematik, hvor vi i det hele taget mener, at liberaliseringen inden for verdenshandelen i meget vid udstrækning vil have den konsekvens, at det eksisterende mønster med alle de skævheder og urimeligheder, det medfører i forholdet mellem u-lande og højtudviklede lande, bliver fastfrosset, bliver cementeret. Vi mener også, dette vil gælde i dette konkrete tilfælde. Tyrkiet bliver altså nødt til at åbne sig for en konkurrence fra langt højere udviklede industrilande, og det vil efter vores vurdering hæmme Tyrkiets egne udviklingsmuligheder for industrien, selv om der ligger visse muligheder for at indføre kvantitative restriktioner i forbindelse med disse protokoller.

Endelig vil jeg nævne det problem, som flere andre ordførere har været inde på,

med etableringen af arbejdskraftens frie bevægelighed, som skal gennemføres i perioden fra 1976 til 1986, sådan at tyrkiske fremmedarbejdere efter 1986 har fri adgang til bl.a. Danmark. Dette spørgsmål var ganske rigtigt inde i debatten forud for folkeafstemningen 2. oktober 1972. Det var et spørgsmål, som blev rejst af EF-modstanderne, men som i nogen grad, mener jeg nok man må sige, blev fortiet af EF-tilhængerne. Udenrigsøkonomiministeren siger i sin fremsættelsestale til forslaget, at de heri indeholdte forpligtelser ikke går ud over, hvad der var forudsat ved Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber. Det er sikkert rigtigt nok. Det går ikke ud over, hvad EF-modstanderne forudså ved den danske tiltræden. Det går sikkert heller ikke ud over, hvad udenrigsøkonomiministeren og andre, der kunne gennemskue disse ting, som var klar over, hvad der skulle ske, forudså, men jeg mener altså, at det i forbindelse med den debat, der var forud for folkeafstemningen, i nogen grad blev bagatelliseret og fortiet fra EF-tilhængerens side.

Jeg vil gerne komme med nogle bemærkninger om hele dette fremmedarbejderproblem. Jeg foretrækker at kalde de pågældende for fremmedarbejdere: „gæstarbejdere“ det er en mere forskønnende betegnelse, der ligesom skulle antyde, at vi betragter dem som vore kære gæster. Realiteten er jo, at de bliver behandlet skidt på mange måder i Danmark, dem, der er her, hvad enten de er tyrkere eller pakistanere, eller hvad de er. De bliver diskrimineret på forskellig vis, og de bliver importeret til Danmark i perioder, hvor kapitalejerne har brug for arbejdskraft, og derefter sendt hjem igen, når man ikke har brug for dem længere. Vi mener, at den fremmedarbejderpolitik, der føres, er skadelig både for udviklingen på det danske arbejdsmarked og for udviklingen i de pågældende lande, hvor fremmedarbejderne kommer fra. Det er klart, vi mener, at når de er her, så må de behandles godt, dvs. på lige fod med danske arbejdere, der må ikke være diskrimination imod dem, men vi mener, at hele fremmedarbejdersystemet, som er under opbygning i hele EF, og hvor Danmark har sin del, altså er et system, som i sidste ende og på længere sigt er til skade for alle parter.

Denne protokol og hele associeringsord-